

om afvænningsbehandling for misbrug af alkohol eller narkotika samt vilkår om psykiatrisk behandling.

Rådets forslag går herefter ud på, at der i tilknytning til en bestemmelse om obligatorisk tilsyn kan fastsættes vilkår om, at den dømte undergives ambulantly afvænningsbehandling for misbrug af alkohol eller narkotika eller ambulantly psykiatrisk behandling, idet rådet anser det for hensigtsmæssigt at undgå et sammenfald mellem arbejdspligten og en pligt til at tage ophold på hospital.

Reglerne om vilkårsovertrædelser i § 60, bør i det væsentlige overføres til en ny bestemmelse om samfundstjeneste, således at det også på dette område kommer til at bero på rettens bedømmelse, hvad der skal være den retlige virkning af en vilkårsovertrædelse uden ny kriminalitet.

I overensstemmelse med både de oprindelige og de nu anlagte forudsætninger bag samfundstjenesten må det anses for sandsynligt, at ubetinget frihedsstraf i de fleste tilfælde vil være den nødvendige følge af vilkårsovertrædelse. Men der bør ikke være tale om en obligatorisk regel herom, og der kan næppe ved lovregler gives nogen vejledning om, hvornår det er hensigtsmæssigt eller forsvarligt at afvige fra hovedreglen og opretholde dommen til samfundstjeneste, eventuelt med en ændring af dommens indhold. Det vil formentlig i praksis være en selvfølge, at der vises en særlig tilbageholdenhed med hensyn til straffuldbydelse i de tilfælde, hvor det ikke er vilkåret om samfundstjeneste, men kun tilsynsvilkåret eller et særvilkår om behandling, der er overtrådt. I øvrigt vil unødigt strenge følger af vilkårsovertrædelser ofte blive undgået på den måde, at der ikke sker indberetning fra den tilsynsførende, eller at en sag om vilkårsovertrædelse ikke indbringes for retten.

På ét punkt er det nødvendigt at fravige en regel, der følger af § 60. Det gælder udmålingen af ubetinget frihedsstraf. Som det er omtalt ovenfor, kan retten ikke, når der er fastsat straf i en betinget dom, i medfør af § 60 ændre denne straffastsættelse, men har kun valget mellem at lade den fuldbyrde i sin helhed eller at dele straffen i medfør af § 58, stk. 1. Efter Straffelovrådets forslag vil reglen i § 60, stk. 1, nr. 3, ikke blive overført til reglerne om samfundstjeneste. I stedet foreslås det, at retten i anledning af vilkårsovertrædelse kan »træffe afgørelse om ubetinget frihedsstraf for den begærede lovovertrædelse«. Heraf følger, at uanset om den oprindelige dom har anvendt stk. 1 eller 2 i § 56, fastsætter retten nu den frihedsstraf, som skal fuldbyrdes. Afgørelsen herom træffes efter forslaget ved dom. Det er i forslaget udtrykkeligt sagt, at der ved fastsættelse af straf skal

tages hensyn til omfanget af den samfundstjeneste, som den dømte har udført.

En ubetinget frihedsstraf i anledning af en vilkårsovertrædelse kan være en delstraf efter princippet i § 58, stk. 1. Der vil imidlertid efter rådets forslag gælde en begrænsning i adgangen til at kombinere ubetinget straf med fortsat samfundstjeneste. Hvor den begrænsede mulighed herfor ikke kan eller bør benyttes, vil den delstraf, som ikke bliver ubetinget, overgå til at være en betinget delstraf uden samfundstjeneste efter § 58, stk. 1, direkte anvendt.

Der henvises til betænkningen, s. 152-154.

11.7. Justitsministeriets forslag.

Justitsministeriet kan tiltræde Straffelovrådets synspunkter og forslag. Det er efter Justitsministeriets opfattelse vigtigt, at domstolene ikke bindes af konkrete lovregler ved vurderingen af følgerne af vilkårsovertrædelser.

12. Kriminalitet i prøvetiden.

12.1. Reglerne om betingede domme.

En betinget dom er en afgørelse om strafudsættelse, for hvilken der gælder det faste vilkår, at den dømte »ikke i prøvetiden begår strafbart forhold«, § 56, stk. 3.

Straffelovens § 61, stk. 2, indeholder nærmere regler om, hvad der ligger i dette faste vilkår. Det præciseres her, at retsvirkningerne af ny kriminalitet beror på, om der inden prøvetidens udløb er foretaget rettergangsskridt, hvorved (den dømte) sigtes for forholdet. Heraf fremgår, at en sigtelse mod den betinget dømte skal have fundet udtryk i retlige skridt, ved hvilke en domstols medvirken ved sagsbehandlingen aktualiseres. De særlige retsvirkninger af betinget dom kan ikke indtræde, hvis den dømte inden prøvetidens udløb kun er sigtet udenretligt, eller hvis sigtelse for et forhold i prøvetiden først rejses efter prøvetiden. Det kan derfor forekomme, at de særlige retsvirkninger ikke kan gøres gældende over for en person, der er faldet tilbage kort tid efter den betingede dom, såfremt prøvetiden udløber, inden der er mulighed for at sigte ham for retten. Denne situation kan bl.a. foreligge, hvor der anvendes korte prøvetider, således som det hyppigt vil være tilfældet i sager om samfundstjeneste.

Når forudsætningen om processuelle skridt som nævnt i § 61, stk. 2, er opfyldt, har retten under den nye straffesag flere muligheder med hensyn til fastsættelsen af straf.

Det er hovedreglen, at der skal fastsættes en fælles